

چرا اغلب افراد با ازدواج اینترنتی مخالفند؟

این روزها بعضی ها از طریق شبکه های مجازی با هم آشنا می شوند

این روزها بعضی ها از طریق شبکه های مجازی با هم آشنا می شوند. نمی شود با قطعیت کامل اعلام کرد این دسته از آشنایی های پیش از ازدواج به جایی نمی رسند اما واقعیت این است که معمولاً این روابط کارا و مناسب نیستند. چرا؟ این مطلب را بخوانید تا بیشتر برایتان بگوییم.

دوستی اینترنتی

به گزارش جام جم آنلاین، مدتی قبل آمارهایی اعلام شد از این که ۶۷ درصد جوانان اینترنت بازند اما ۸۲ درصد از همین جوان ها مخالف ازدواج اینترنتی هستند. این آمارها که رییس مرکز پژوهش‌ها و مطالعات راهبردی وزارت ورزش و جوانان آنها را منتشر کرده بود، نشان می داد که ازدواج حتی برای جوان ها هم خیلی رسمی تر و سنتی تر از آن است که در فضای مجازی اتفاق بیفتد. اما چرا اغلب افراد با ازدواج اینترنتی مخالفند؟

واقعیت این است که برخورد اولیه رودررو کدهایی از رفتار و ویژگی های شخصیتی طرف مقابل را به شما می دهد که بعد از چند بار گفت و گوی اینترنتی امکان ندارد متوجه آنها شوید. در عین حال بسیاری از جوان ها ممکن است نرسیده به دیدار و شناخت واقعی به نوعی از نظر احساسی وابسته طرف مقابل شوند و بعد از اولین دیدار در فضای واقعی از ایرادهای اساسی طرف مقابل چشم پوشی کنند که این مسئله هم در نوع خود قابل تامل است.

بنابراین شاید عاقلانه تر این باشد که از خواستگارهای واقعی در دنیای واقعی روگردان نشوید و به اینترنت پناه نبرید. همین که از نزدیک ببینید رفتار طرف مقابل در جمع چطور است، چطور غذايش را می خورد و نحوه برخورد او با شما چگونه است، بخش مهمی از نکات لازم درباره شخصیت او را به شما خواهد داد که از طریق اینترنت هرگز امکان پذیر نیست.

همچنین بی‌اعتمادی یکی از عمده‌ترین آسیب‌هایی است که زندگی زوجینی را که به‌واسطه آشنایی در فضای مجازی با یکدیگر ازدواج می‌کنند، تهدید می‌کند چراکه همواره این دغدغه با آنهاست که آیا همسرشان با افراد دیگری هم چت می‌کند.

معمولاً، دختران از شیوه همسریابی اینترنتی برای انتخاب همسر مناسب استفاده می‌کنند و این در حالی است که پسران بیشتر با نگرش سرگرمی‌زا وارد چت‌روم می‌شوند. فارغ از جنس متقاضیان، بیشترین افرادی که از طریق همسریابی اینترنتی مبادرت به آغاز آشنایی می‌کنند شامل گروه‌هایی هستند که محدودیت‌هایی دارند؛ حالا این محدودیت‌ها ممکن است مربوط به مشکلات فردی، خانوادگی، ظاهری و فرهنگی حاکم بر محیط زندگی فرد باشد. یعنی مشکلی که باعث شده فرد دنیای واقعی را رها کند و به ارتباطات مجازی روی بیاورد و از آن مهم تر، به دنبال پذیرفته شدن، انتخاب شدن یا بله گرفتن از آدمی باشد که هیچ وقت او را ندیده است. این یکجور پنهان شدن پشت دیوار دنیای مجازی است.

همین که از نزدیک ببینید رفتار طرف مقابل در جمع چطور است، چطور غذايش را می خورد و نحوه برخورد او با شما چگونه است، بخش مهمی از نکات لازم درباره شخصیت او را به شما خواهد داد که از طریق اینترنت هرگز امکان پذیر نیست.

اگر اینترنتی آشنا شده اید

اگر به هر ترتیب به صورت اینترنتی با فردی آشنا شده اید و می خواهید درباره ازدواج با او فکر کنید، این نکته ها را به یاد داشته باشید:

با خودتان صادق باشید. در شروع این رابطه باید انگیزه شما صرفاً کسب اطلاعات عمیق در مورد همسر آینده تان باشد؛ نه سرگرمی یا کسب تجربه از یک رابطه متفاوت و مدرن.

زیاد اطلاعات بگیرید و کم اطلاعات بدهید و بعد از یکی دو جلسه گفتگو وقتی حرف ها جدی تر شد، درخواست قرار ملاقات حضوری کنید. البته با آگاهی خانواده ها و از آن به بعد دیگر روابط اینترنتی و چت را با این فرد متوقف کرده و صرفاً حضوری با او گفتگو کنید.

با یک آی دی متفاوت او را بسنجید و درباره سن، جنس، محل سکونت، تحصیلات و رشته تحصیلی، اعضای خانواده و هدفش از چت کردن اطلاعات کسب کنید.

در مدت ارتباط اینترنتی، به طور ضمنی پی به علایق و سلایق او ببرید. مثلاً پرسید چرا در اینترنت پرسه می زنی، سایت های مورد علاقه اش چیست؟ چرا نام خاصی را برای آی دی اش انتخاب کرده و...

از او در مورد فیلم هایی که دیده، کتابهایی که خوانده، ترانه هایی که شنیده و اعتقاداتی که دارد، جزء به جزء بپرسید و یادداشت کنید و در مورد آنها اطلاعات بیشتری حاصل کنید و سعی کنید سطح فکری او و صداقتش را دریابید. البته این مراحل به معنی شناخت فرد نیست و باید بعد از ارتباط حضوری، با مشورت خانواده و مشاور ازدواج رابطه تان را پیش ببرید